

Bielawa, dnia 14 czerwca 2019 r.

FD.310.1.2019

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego

Burmistrz Miasta Bielawa działając na podstawie art. 14j oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 900 ze zm.), w związku z wnioskiem (...) z dnia 26 marca 2019r., (data wpływu do tutejszego Urzędu - fax dnia 28 marca 2019r.), (data wpływu pisma do tutejszego Organu dnia 29.03.2019r.), o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego (interpretacji indywidualnej),

uznaje za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy (...) przedstawione we wniosku z dnia 26 marca 2019r.

Uzasadnienie

Wnioskiem (...) z dnia 26 marca 2019 roku (...) zwróciła się do Burmistrza Miasta Bielawa o udzielenie pisemnej interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z art. 14c § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 ze zm.) – interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

We wniosku (...) zapytała, od kiedy powinna płacić podatek od nieruchomości w związku z postawieniem budowli t.j. tablicy informacyjnej 3 m (szerokość) x2 m (wysokość) umieszczonej na konstrukcji stalowej zamocowanej do zagłębionego pod powierzchnią gruntu fundamentu

żelbetowego, mając na uwadze, że tablica nie stanowi środka trwałego Spółki.

Stan faktyczny przedstawiony we wniosku.

(...) w ramach Promocji Projektu pn. „Uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej na terenie gmin powiatu (...) – etap II”, współfinansowanego ze środków Funduszu Spójności, zobowiązana była do wykonania i umieszczenia w rejonie wykonywanych robót tablicy informacyjnej o wymiarach 3 m (szerokość) x 2 m (wysokość). Jest to tablica umieszczona na konstrukcji stalowej zamocowanej do zagłębionego pod powierzchnią gruntu fundamentu żelbetowego. W ramach zadania jw. na terenie Bielawy postawiona została jedna tablica informacyjna na działce należącej do Gminy Bielawa. W tym celu zawarta została umowa dzierżawy gruntu z dnia 29.01.2019r. pomiędzy Spółką a Gminą.

Zadanie jw., na zlecenie Spółki, realizowała firma (...), z którą Spółka podpisała umowę w lutym 2017 r. Umowa obejmowała wszystkie czynności związane z posadowieniem i utrzymaniem tablic. W związku z tym, że wykonawca firma (...), nie wywiązywała się ze swoich obowiązków umownych, z przyczyn leżących po stronie Wykonawcy, umowa została rozwiązana w sierpniu 2018. Spółka przejęła całość działań objętych umową w tym dotyczących postawienia tablic informacyjnych. Z uwagi na fakt, że (...) jest na etapie regulowania kwestii formalnych związanych z posadowieniem tablic, tablica postawiona na terenie Bielawa nie została dotychczas przez Spółkę przyjęta jako środek trwały do używania”.

Dnia 05.06.2019r. Burmistrz Miasta Bielawa zwrócił się do Spółki o uzupełnienie przedmiotowego wniosku poprzez określenie daty zakończenia budowy tablicy informacyjnej, o której mowa wyżej. W dniu 10.06.2019r. wpłynęła od Spółki odpowiedź, w której poinformowała, iż cyt. „,że nie znamy dokładnej daty postawienia tablic. W związku z niedotrzymaniem terminu umownego wezwaliśmy Wykonawcę – firmę (...) do postawienia tablic, wyznaczając termin na 12.06.2017. Do tego dnia na pewno tablice zostały postawione, bo 13.07. wystosowaliśmy pismo do Wykonawcy z uwagami do ich wykonania”.

Następnie dnia 07.06.2019r. organ podatkowy ponownie zwrócił się do Spółki o udzielenie odpowiedzi na pytanie czy tablica informacyjna wymaga uzyskania zezwolenia na jej użytkowanie od właściwego organu. Jeśli tak, to czy Spółka takie zezwolenie posiada i z jaką datą wydane.

W odpowiedzi (...) poinformowała, że przedmiotowa budowla wymaga uzyskania pozwolenia na budowę, czego nie dopełnił wykonawca. Spółka jest obecnie na etapie regulowania kwestii formalnych związanych z postawieniem tablicy. W dniu 17.05.2019r. do Starostwa został złożony wniosek o wydanie pozwolenia na budowę. Ponadto Spółka poinformowała również, iż tablice są zaliczane do kategorii VIII – inne budowle i nie wymagają uzyskania pozwolenia na użytkowanie.

Stanowisko podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku.

Zdaniem (...) podatek od nieruchomości od przedmiotowych tablic informacyjnych, w związku z tym, że nie zachodzi jeszcze obowiązek podatkowy oraz nie można wyliczyć wartości podatku od nieruchomości, należy płacić od dnia przyjęcia tablicy informacyjnej do ewidencji środków trwałych.

Ocena prawna stanowiska wnioskodawcy z przytoczeniem przepisów prawa.

Obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku. Zgodnie jednak z zasadą wyrażoną w art. 6 ust.2 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 1445 z późn. zm.), jeżeli okolicznością, od której jest uzależniony obowiązek podatkowy, jest istnienie budowli albo budynku lub ich części, obowiązek podatkowy powstaje 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona albo w którym rozpoczęto użytkowanie budowli albo budynku przed ich ostatecznym zakończeniem.

Sprecyzowanie pojęcia zakończenia budowy dokonuje się na gruncie przepisów ustawy prawo budowlane. Można z nich wywieść informację, iż zakończenie budowy następuje w momencie, w którym spełnione zostają warunki do złożenia zawiadomienia organu administracji architektoniczno-budowlanej o zakończeniu budowy przez inwestora. W orzecnictwie ugruntował się pogląd, zgodnie z którym o faktycznym zakończeniu budowy decyduje spełnienie formalnych wymogów pozwalających inwestorowi na wystąpienie z wnioskiem o pozwolenie na użytkowanie. W praktyce oznacza to, że zakończenie faktycznych prac budowlanych potwierdzonych stosownymi zapisami w dzienniku budowy jest uznawane za zakończenie budowy.

Powyższe potwierdza wyrok Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu z dnia 13 listopada 2013 r., sygn. IIISA/Po 896/13, który stwierdza, że *„przepisy prawa podatkowego uzależniają opodatkowanie budynków czy budowli od określonego stanu faktycznego (zakończenia budowy lub rozpoczęcia użytkowania przed ostatecznym wykończeniem budynków), a nie stanu prawnego (uzyskania prawa do wybudowania lub użytkowania budynków). Wynika to wprost z art. 6 ust.2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który w zakresie określenia momentu powstania obowiązku podatkowego odwołuje się do zakończenia budowy oraz rozpoczęcia użytkowania budynku lub budowli (lub ich części) przed ich ostatecznym wykończeniem bez względu na to, czy zostały spełnione przesłanki budowy i użytkowania tych obiektów przewidziane w przepisach prawa budowlanego. „*

Okolicznością uzasadniającą powstanie obowiązku podatkowego na zasadzie art. 6 ust. 2 u.p.o.l. jest wybudowanie budynku lub budowli. Decyduje moment zakończenia budowy (budowli) lub

rozpoczęcie użytkowania budowli, budynku (ich części) przed ich ostatecznym wykończeniem. Moment zakończenia budowy nie jest uzależniony od dopełnienia formalnych obowiązków przewidzianych w przepisach prawa budowlanego. Nie ma także znaczenia, czy zawiadomiono właściwy organ o zakończeniu budowy oraz wypełniono inne obowiązki związane z zakończeniem procesu budowlanego. Decyduje stan faktyczny, a nie uzyskanie zezwoleń.

Zgodnie z art. 4 ust.1 pkt 3 u.o.p.l podstawę opodatkowania dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4–6, stanowi wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na 1 stycznia roku podatkowego, będąca podstawą obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych odwołuje się w zakresie wartości stanowiącej podstawę obliczania amortyzacji do przepisów o podatkach dochodowych – do ustawy z dnia 15.02.1992 o podatku dochodowym od osób prawnych. Zgodnie z art. 16a ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. „amortyzacji podlegają (...) stanowiące własność lub współwłasność podatnika, nabyte lub wytworzone we własnym zakresie, kompletne i zdatne do użytku w dniu przyjęcia do używania, budowle (...) – o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub umowy określonej w art. 17 a pkt. 1, zwane środkami trwałymi”.

Jeżeli Spółka dokonywać będzie odpisów amortyzacyjnych warunkiem koniecznym, który musi spełnić jest przyjęcie budowli do użytkowania. Zgodnie z art. 54 ust.1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane „do użytkowania obiektu budowlanego, na budowę którego wymagane jest pozwolenie na budowę, a tak było w omawianym przypadku można przystąpić po zawiadomieniu organu nadzoru budowlanego o zakończeniu budowy, jeżeli organ ten, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, nie zgłosi sprzeciwu w drodze decyzji.” Z punktu widzenia przepisów ustaw o podatkach dochodowych podatnik może wprowadzić budowlę, jako środek trwały, do rejestru środków trwałych dopiero w momencie, gdy budowla może być używana. W praktyce datą wprowadzenia budowli do rejestru środków trwałych jest uzyskanie formalnej zgody na jej używanie.

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sąd Administracyjny w Krakowie z 9 stycznia 2014 r. (I SA/Kr 1744/13) nawet jeśli zostaną zakończone prace inwestycyjne dotyczące budowli, ale wciąż nie wydano dla niej pozwolenia na użytkowanie i nie została ona z tego powodu wprowadzona do rejestru środków trwałych, to nie jest ona obciążona podatkiem od nieruchomości.

Zdaniem organu podatkowego obowiązek podatkowy powstał 1 stycznia 2018 roku, ponieważ w/w tablica została posadowiona w roku 2017 na gruncie należącym do Gminy Bielawa, jednak nie mógł się przekształcić w zobowiązanie podatkowe ze względu na brak ustalenia podstawy opodatkowania.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 26.03.2019r. jest prawidłowe.

Pouczenie

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. z 2018 r., poz. 1302) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Burmistrz Miasta Bielawa pl. Wolności 1, 58-260 Bielawa.

Otrzymują:

1. (...).
2. A. a.

BURMISTRZ
Andrzej
dr Andrzej Hordyj

